

„Aspekty bytu”

Człowiek jest częścią narodu
i światowej opinii społecznej
ma pobratymców geopolitycznych
współplemieńców etnokulturowych
braci i siostry w wierze
i związki zawodowe

nawet kiedy śpi
śni inter-symbolicznie i meta-tekstualnie
masturbując się pod prysznicem
wiedzie ze sobą dyskurs
o potędze doświadczenia samotności
postkoitalne obmycie
obnaża jego zakotwiczenie
konceptyjnie jest sobą
a poza tym
sam nie wie

Natalia Zięba

„Uśmiech”

Finezyjka nieśmiało uśmiecha się do lustra
i wykreśla zalotnie geometrię sekretu,
której szminka jest zarazem formantem i ideą

cała jest bonmottem
srebrnym dzwoneczkiem głosu i refleksem pointy

nieświadoma natura Pani Babilonu powraca
drżącym echem dzikości wiecznego ogrodu
nomadycznym grymasem półgorycznym półmiodnym

i dlatego niewinna przecina przecnicę przeczenia i zdania
z głową dumnie podniesioną
istotnością wrzuconą niedbale do torebki
przewieszona przez życie
zawadiacko
z błyskiem w oku
uśmiecha się nieśmiało

Natalia Zięba

„Zakochani”

w miłości
nigdy się nie spotkają
za blisko patrzą
skrócona perspektywa deformuje obraz
za daleko spoglądają
horyzont to tylko nieistniejąca linia w przestrzeni
życie wymaga od nich przemierzania
innych dobowych ścieżek
tramwaje odjeżdżają za wcześnie lub za późno
ktoś zawsze nie w porę
zamyka okno
wsiada do windy
sięga po ostatnie ciastko
może kasjerka w markecie wydała jej resztę
drobnymi, którymi on płacił
ma wrażenie, że kiedyś przepuścił ją na pasach
sądzi, że podała mu upuszczony długopis
pamięć - nic nie warta pułapka odniesień
wyobraźnia wytłumiona przez lęki
naiwne dzieci chaosu
potrafią sprostać codzienności
tylko sobie nie

Natalia Zięba